

תת"ע 13202/04/20 - מדינת ישראל נגד בכיר ניסן-נסים

בית משפט השלום לערבותה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 13202-04-20 מדינת ישראל נ' בכיר ניסן-נסים
בפני כבוד השופט שרת קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עוז שרגורודסקי

הנאשם

נגד

בכיר ניסן-נסים

הכרעת דין

רכב בבעלותה הנאשם צולם, על ידי מצלמת אכיפה אלקטרוני אוטומטית, ביום 22.10.19, בשעה 19:12, כאשר הוא נסע ברוחב קיבוץ גלויות בתל אביב, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם רחוב חיל השריון, נכנס לצומת, אף כי האור האדום ברמזור בכיוון נסיעתו, דלק כבר 5 שניות לפחות וכך, הוגש כנגד הנאשם כתוב אישום בגין עבירה על תקנה 22(א) תקנות התעבורה.

במועד ההקראה, הודה הנאשם כי נסעה רכב במועד ובמקום הנוקבים בכתב האישום המופיע לו וטען: "זה לא נכון".
רואים בתמונות כי ברמזור יש אור אדום והואו שלי ממש צמוד לרמזור. אני טוען שבשניה שהחלף, והוא החלף מהר שלא הספקתי לעצור ואין שם צהוב מהbehav. אין לי טענות כנגד תקינות המצלמה. אני לא בדקתי את זה וזה לא האישו".

הנאשם, כאמור לעיל, לא כפר בתקינות המצלמה במועד העבירה.

במועד שנקבע לשמעית ראיות, התיצב עד התביעה, רס"ל ציון אברהם, ומטעמו הוגש מסמכים הנוגעים למצלמת האכיפה, סומנו ת/1.

על פי ראיות המאשימה לעיל והודיעת הנאשם בנהיגת מקום וזמן, עולה כי הנאשם נהג רכב וצולם כאשר הוא חוצה את קו העצירה ונכנס לצומת, בשלב בו האור האדום ברמזור בכיוון נסיעתו, דלק כבר 8 שניות ונitin לראות את הרכב מתקרם לתוך הצומת, באמצעות השוואת של מקום הרכב בכל אחת מהתמונות שהוגש.

עדו עליה מחקרתו הראשית של העד, כי ברמזור שבנדון, דלק אוור צהוב 3.01 שנויות, לפני שדליך האור האדום.

העד נחקר והшиб לנאשם כי אין תמונה של הרכב לפני קו הצומת, שכן גלאי המצלמה מופעל רק לאחר שהוחצים את קו העצירה.

הנאשם בחר להעיד להגנתו ועל פי גרסתו, נהג ברכב המצלם, במקום ובזמן הנוקבים בכתב האישום, אבל אין זה הגיוני שעבר את העבירה.

דין והכרעה

לאחר שבחןתי את הראיות שהוגשו מטעם המאשימה ושמעתוי עדותו של הנאשם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיויחסת לו בכתב האישום וזאת מהኒומים הבאים:

1. הנאשם לא כפר בתקינות מכשיר האכיפה ונוכנות הצלום.

2. סעיף 27(א) לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א - 1961, קובלע: "צלום שנעשה בדרך שנקבעה בתיקנות, במכשיר המופעל באוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראייה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצלום המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצלום,

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצלום,

(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2) או נסיעתו שם בנגדן לאות "עמוד" או באופן אחר בנגדן להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה,

(4) זמן הימצא הרכב המצלום במקום האמור בפסקה (2) כפי שצוין בצלום או על גביו, אם צוין, הכל כפי שיקבע בתקנות,

.....

3. מכאן אנו למדים, כי מקום בו הגיעה המאשימה עותק מתמונה, העומדת בדרישות סעיף 27(א) לעיל ובה מצלום רכב בעל מספר רישוי, השיר, על פי מאגרי המידע של רשות הרישוי, לנאשם, בעת שהוא עבר עבירה של אי-ציותות לאור אדום ברמזור בנסיבות חמירות, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה המיויחסת לנאשם וכעת, עבר הנטול לכתיי הנאשם, שטען כי לא עבר את העבירה בכתב האישום, להוכיח כי נפלה טעות כלשהי בהליך האכיפה.

4. הנאשם לא העלה כל טענה כנגד אמינותה המצלמה והתמונה וטענת ההגנה היחידה שלו, הייתה כי אין זה הגיוני שעבר את העבירה וניכר היה מעדותו, שלא הבין את הסברו של העד, לגבי אופן פעולות הגלאי והמצלמה.

5. ברι כי אין די בטענת הנאשם, כדי לקבוע שה הנאשם עמד בנימל הנדרש ממנו וסתור את החזקה בדבר ביצוע העבירה, אותה ביססה המאשימה, בראיות שהגישה.

6. מכל האמור לעלה, כי הנאשם לא הציג כל הגנה בבית המשפט, לא ניסה ובוודאי שלא הצליח, לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 27א(א) לתקנות התעבורה, לעיל.

לאור כל האמור לעיל, הנהני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

ניתנה היום, י"ח אלול תש"פ, 07 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים